

SAŽETAK

Uredništvo

Godina hoda s Isusom i Marijom.

Str.1

Formativni put

Svetost i svakodnevni život.

Str.2

Povjerenje, Povjeravanje, Osmijeh

Pismo vrhovnog poglavara Don Ángela Fernández Artimea.

Str. 5

Obuka kandidata za ADMA

7. Sudjelovanje laika u udruzi.

Str.5

Obiteljski dohađaji

- ADMA Sicilija: XVI Marijanski dan.

Str.7

- Poljska: Nacionalni kongres Udruge Marije pomoćnice.

Str.8

- Filipini: Proslava Nacionalnog vijeća ADMA-e i Dana osnutka.

Str.8

- XLI Dani duhovnosti salezijanske obitelji: izdana knjižica.

Str.9

- IX Kongres Marije Pomoćnice 2024: prijave.

Str.10

UREDNIŠTVO

GODINA HODA S ISUSOM I MARIJOM

Dragi prijatelji ADMA-e,

evo nas na kraju ove formativne i pastoralne godine koja se blagdanom Marije Pomoćnice 24. svibnja, blagdanom Tješiteljice 20. lipnja te nakon posljednjih susreta i aktivnosti koje prethode ljetnoj stanci, završava.

Sada možemo odvojiti trenutak da pojedinačno, u obitelji i kao udruga napravimo malu reviziju.

Prije svega, **želimo zahvaliti** na mnogim darovima primljenima ove godine: novim skupinama formiranima u svijetu, novim suradnicima, daru naših svećenika i naših vodiča, malim i velikim milostima koje su toliki od nas primili, daru vjere. **Poput don Bosca, nikada ne smijemo prestati zahvaljivati i čuditi se darovima koje nam Gospodin daje po zagovoru svoje Majke.**

A onda se **želimo zapitati**: kakvo je bilo naše putovanje ove godine? Jesmo li se približili srcu Isusa i Marije? Jesu li naše grupe uvijek stavljale odnos i onaj jednostavan stil koji je inspirirao don Bosca da osnuje ADMA-u u središte? I opet, jesmo li napredovali u zajedništvu i razmjeni? Je li nas naše članstvo u ADMA-i i formacija također dovela do toga da se istrošimo u apostolatu i službi?

Koliko bismo si pitanja mogli postaviti, da nikad ne osuđujemo jedni druge niti da ljudski ocjenjujemo

svoj rad, nego **samo da rastemo u vjeri, praćeni Božjim milosrđem.**

Stoga je lijepo zastati i pokušati uhvatiti nit našeg puta: ove godine od rujna do danas nastojali smo se vratiti bitnom, korijenima naše pripadnosti, i još više korijenima naše vjere, crpeći iz najdubljih izvora kršćanske, salezijanske i marijanske duhovnosti. Učinili smo to prije svega pojedinačno, stavljajući naš unutarnji život u središte, a zatim držeći se za

ruke među suradnicima i među svim skupinama udruženima u Primarnu ADMA-u, dopuštajući da nas prati Božja riječ, don Bosco i sveti Franjo Saleški.

Napravili smo plan puta u deset faza od neizmjerne vrijednosti: ponovno otkrivanje sebe kao djece

i osjećaj da nas Bog voli kako bismo započeli i potom njegovali odnos s Njim u molitvi i nastavili rasti u povjerenju i pouzdanju u Gospodina čak i u poteškoćama, hranili se s neizmjernim darom Euharistije, naučiti poput Marije činiti sve iz ljubavi, ponovno otkriti radost, vježbati svoje kreposti, ići ususret Ocu i njegovom zagrljaju u sakramentu pomirenja, gledati Mariju u njezinim stavovima i konačno ostati sjedinjeni s Bogom u svakodnevnom životu.

Zato tijekom ljeta i u pauzi od pastoralnih aktivnosti i rada, pokušajmo pronaći mali prostor za razmišljanje kako bismo preispitali to putovanje. **Dopustimo da nas Marija vodi, molimo je da nas vrati tamo gdje je naše srce vibriralo, da nas natjera da pratimo svoje korake do one točke u kojoj nas Gospodin čeka da nas vrati u svoj zagrljaj i nastavi putovanje uz nas.**

Renato Valera,
 Predsjednik ADMA Valdocco.

Alejandro Guevara,
 Duhovni animator ADMA Valdocco.

FORMATIVNI PUT

SVETOST I SVAKODNEVNI ŽIVOT

Bog je jako *konkretan!* On postoji, živi i voli vječno. Otkriva se u Isusovu tijelu i povijesti. On neprestano radi u stvaranju i otkupljenju kroz svoga Duha. On je prisutan u svim točkama povijesti. Obavlja i prodire u svako srce i održava jedinstven odnos sa svakim svojim djetetom. On dobro vidi gdje smo i što nam je potrebno, pomaže nam istinski i mudro, uvijek cilja na prvi i posljednji cilj za koji nas je stvorio: modelirati u nama osobine Sina, dovesti nas što je više moguće do njegovog rasta i njegove punine. Poslušajmo svetog Pavla:

„Jer u njemu tjelesno prebiva sva punina božanstva; te ste i vi ispunjeni u njemu, koji je glava svakoga Vrhovništva i Vlasti.“ (Kol. 2, 9-10).

„da po vjeri Krist prebiva u srcima vašim te u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni možete shvatiti sa svima svetima što je Dužina i Širina i Visina i Dubina te

spoznati nadspoznatljivu ljubav Kristovu da se ispuniti do sve Punine Božje.“ (Ef. 3, 17-19).

Božja konkretnost razlog je zašto sveci **znaju biti konkretni, a konkretno znači svakodnevno.** Refren svih svetih uvijek je isti: **postajemo sveci čineći Božju volju u sadašnjem trenutku, jedinom vremenu koje imamo.** Radikalno, s Chiarom Lubich: budući da je ljubav najviša vrijednost, „u ljubavi je važno voljeti“! Ili jednostavno, s Don Boscom: **„age quod agis“, „radi ono što voliš valjano“.** Također zato što se, ako nije tako, otvaraju opasne udaljenosti između govorenja i činjenja, između molitve i života, između ljubavi prema Bogu i ljubavi prema bližnjemu, koje slabe ili ugrožavaju put vjere.

1. Vježbati

Bitno je uvjeriti se da **ono što je najvažnije nije znanje,**

koliko god važno, već kušanje i vježbanje. Isus je to otvoreno rekao: „*Neće u kraljevstvo nebesko ući svaki koji mi govori: 'Gospodine, Gospodine!', nego onaj koji vrši volju Oca mojega, koji je na nebesima*“ (Mt. 7, 21). Ili čak: „*a tko čini istinu, dolazi k svjetlosti nek bude bjelodano da su djela njegova u Bogu učinjena*“ (Iv. 3, 21). U skladu s Gospodinovim učenjem, sveti Pavao i sveti Jakov također govore slično. Prvi kaže da je ono što je važno „*vjera ljubavlju djelotvorna*“ (Gal. 5, 6). I drugi da je „*vjera: ako nema djela, mrtva je u sebi*“, jer „*kao što je tijelo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez djela mrtva.*“ (Jak. 2, 17.26).

To je nešto što čovjek, u svojoj stvorenosti, već intuitivno naslućuje: on doista poznaje sebe ne po glasinama, već po iskustvu; Čovjek uistinu zna što voli, a ne što nepristrano promatra. Štoviše, budući da je ljubav razmjena, davanje i primanje, mi uistinu ne znamo što pasivno primamo, već ono što aktivno tumačimo. Slično tome može se reći i za našu slobodu: zdrava je kada djeluje u skladu s Božjom voljom, a ne kada je neodlučna ili proizvoljna. Ovdje je Isus, kao i uvijek, uzor. „*Jelo je moje vršiti volju onoga koji me posla i dovršiti djelo njegovo.*“ (Iv. 4, 34).

Ono što već vrijedi za svako razumno i slobodno stvorenje tim je istinitije na razini vjere, gdje je potrebno neprestano podržavati tajanstveno djelovanje Boga koji je uvijek na djelu za naše spasenje i puninu. Stoga je potrebno „*svagda moliti i nikada ne sustati*“ (Lk. 18, 1) i živjeti uvijek u nazočnosti i jedinstvu s Bogom. Čovjek ne postaje svet povremeno ljubeći: **svetost je svakodnevni život.** To je pomalo kao što Isus kaže o sebi: „*Otac moj sve do sada radi pa i ja radim*“ (Iv 5, 17). I otuda ideal života milosti: ostati u Isusu i raditi u Isusu znajući da Isus ostaje u nama i djeluje u nama. Ovdje shvaćamo koliko štete strah i inercija mogu učiniti, u onoj mjeri u kojoj odvlače pozornost od živog dijaloga s Bogom i paraliziraju djelovanje, tako da Bog ne može raditi svu onu plodnost koju bi želio ostvariti u nama.

2. Rasti u vrlinama

Stoga **praksa ne može biti povremena, diskontinuirana.** Evanđelje poziva na radikalno obraćenje, potpunu predaju, povjerenje i vjernost, postojanost i ustrajnost: „*Svojom ćete se postojanošću spasiti*“ (Lk. 21, 19). Zato kršćanski život znači rast u kardinalnim krepostima – pravednosti, umjerenosti, razboritosti i jakosti –

te u teološkim krepostima – vjeri, nadi i ljubavi. Ideja vrline je značajna: to je stabilnost i lakoća u činjenju dobra, a raste s ponavljanjem čestitih djela. **Nema dakle svetosti bez svakodnevnog života!**

Izolirano dobro „ostavlja vrijeme za pronalaženje“, ne ujedinjuje osobnost, ne učvršćuje je, ne čini je samouvjerenom i pouzdanom, odgovornom za sebe i za druge; često ispunjava dušu razočaranjem, tugom, krivnjom, žaljenjem, jer ideal života je suobličiti se Isusu, preuzeti njegova unutarnja obilježja. Ako dakle prakticiranje dobrote nije svakodnevica, duša gubi svoju snagu, volja se svodi na ambicije, moral teži apatiji, vjera ne postaje „pobožnost“.

Svakako, rast u krepostima zajednički je plod Božje milosti i čovjekova zalaganja. I u tom smislu nema mistike bez askeze, nema novog života bez smrti starog, nema plodnosti bez mrtvljenja. Znakovito je da Isusov poziv da ga slijedi izričito kaže da čovjek mora nositi svoj križ „svaki dan“. Kao da želi reći: postoje stvari u tebi i u drugima koje zahtijevaju stalnu budnost i strpljenje, stvari koje se ne mogu poništiti kao da se ništa nije dogodilo.

3. Zatražiti svoj dnevni kruh

Gospodinov najbolji prijedlog za praktično i svakodnevno življenje evanđelja sadržan je u „Očenašu“, što je pravilo kršćanske molitve. Vjernik izjavljuje da želi „činiti Božju volju kako na nebu tako i na zemlji“, to jest savršeno dobro, i traži „kruh svagdašnji“, to jest **ono što je potrebno da bi se dobro živjelo u sadašnjem trenutku.** Nema potrebe gomilati, potrebno je „žuriti“ dijeliti talente, odnosno darove i zadaće koje nam je Bog povjerio. To čini srce slobodnim od nesređenih sjećanja i očekivanja, od optuživanja i briga, i raspolaže ga ljubavlju. Suština svakodnevnog kruha ne opterećuje srce i čuva dušu bezbrižnom od osuda drugih te pomaže živjeti pod Božjim pogledom, uzdajući se u njegovu providnost. U salezijanskoj perspektivi ovaj stav je

“Biti konkretan znači biti svakodnevnan.”

sadržan u programskom geslu „da mihi animas, cetera tolle“!

Kad bolje razmislismo, tražiti od Boga previše ili premalo je nedostatak vjere. Poanta je učvrstiti se u Božjoj volji i tražiti potrebna sredstva da se to postigne, ni više ni manje. Tražiti previše,

poput mlađeg sina u prisposobi, ili premalo, poput starijeg sina sa svojom jadnom pritužbom što nije imao slavlje sa svojim prijateljima, nedostatak je sinovske svijesti, slabo povjerenje u providnost. **Božji sin ili kći su „bezбриžni“, jer žele biti poslušni, a istodobno mogu tražiti, znajući da nisu sami i napušteni, nego da ih se sluša i prati.** Čim ostavimo sinovsko povjerenje u Očevu ljubav, postajemo promišljeni: djela ne podržava Bog i sve nas opterećuje.

Tražiti naš svakodnevni kruh znači ostvariti prvo blaženstvo, prvi put do sreće: biti „siromašan duhom“ (Mt. 5, 3), spoznati Sveto pismo kada kaže: „*Proklet čovjek koji se uzdaje u čovjeka, i slabo tijelo smatra svojom mišicom, i čije se srce od Jahve odvraća. ... Blagoslovljen čovjek koji se uzdaje u Jahvu i kome je Jahve uzdanje. Nalik je na stablo zasađeno uz vodu što korijenje pušta k potoku: ne mora se ničeg bojati kad dođe žega, na njemu uvijek zelenilo ostaje. U sušnoj godini brigu ne brine, ne prestaje donositi plod.*“ (Jer. 17, 5-8).

Jedan od najboljih duhovnih nadahnuća za svakodnevnu svetost je onaj Chiare Lubich u njezinoj knjižici o „Umijeću ljubavi“. Ona savjetuje da prijedemo s jedne osobe na drugu „bez ostataka“ i kaže da bi suprotno bilo pokazatelj male poniznosti: ako nešto ostane u srcu, to znači da je osoba previše važna za nas, ili se mi smatramo previše važnima za nju, a to nije u skladu s „Božjom čistoćom“!

4. Salezijanski optimizam

Vrlo je korisno **izbjegavati prigovaranje: ono nepotrebno prigušuje misli i djelovanje.** Papa Franjo je to nedavno preporučio, ali to je tipična osobina salezijanske karizme: živjeti u svetoj radosti i njegovati zdrav optimizam. U osnovi, kršćanin nije ni svjetovno optimističan ni svjetovno pesimističan,

jer vjeruje u pobjedu dobra, poznaje moć Uskrsloga i uspjeh svetaca, ali poznaje i snagu zla, te ima na umu strašne zamke neprijatelja i neuspjeh mnogih. Kršćanin dobro zna da je kršćanski život duhovna borba.

Ipak, postoji kršćanski „stil“ u kojem se može govoriti o „optimizmu“ i izbjegavati „pesimizam“. U Pravilu života salezijanaca piše na sljedeći način:

„Salezijanac ne dopušta da ga obeshrabre teškoće, jer ima puno povjerenje u Oca: „Neka vas ništa ne uznemirava“, rekao je don Bosco. Inspiriran humanizmom svetog Franje Saleškog, vjerovao je u čovjekove prirodne i nadnaravne resurse, ne zanemarujući pritom njegovu slabost. On shvaća vrijednosti svijeta i odbija žaliti nad vlastitim vremenom: sve smatra dobrim, pogotovo ako se sviđa mladim ljudima. Budući da naviješta Radosnu vijest, uvijek je sretan“ (Konst. 17).

O ispravnom svjetovnom pesimizmu i ispravnom kršćanskom optimizmu papa Franjo se vrlo djelotvorno izrazio obraćajući se salezijancima:

„Mnogi se izlažu opasnosti pesimističnog stava prema svemu što nas okružuje, i to ne samo u pogledu preobrazbi koje se događaju u društvu, već i u odnosu na vlastitu Kongregaciju, prema braći i sestrama i prema životu Crkve. Taj stav koji završava „bojkotom“ i sprečavanjem bilo kakvog alternativnog odgovora ili procesa, ili iznošenjem suprotnog stajališta: slijepi optimizam, sposoban raspliniti snagu i novost evanđelja, sprječavajući nas da konkretno prihvatimo složenost koju situacije zahtijevaju i proročanstvo koje nas Gospodin poziva da iznesemo. Ni pesimizam ni optimizam nisu darovi Duha. Niti prilagođavanje pomodnoj kulturi, niti sklanjanje u herojsku, ali već bestjelesnu prošlost... Ni pesimističan ni optimističan, salezijanac dvadeset prvog stoljeća čovjek je pun nade jer zna da je njegovo središte u Gospodinu, sposobno učiniti sve novim. Ni trijumfalisti ni alarmisti, veseli i puni nade muškarci i žene, ne automatizirani, već obrtnici; sposobni „ukazivati na druge ideale koje ovaj svijet ne nudi, svjedočiti ljepotu velikodušnosti, služnja, čistoće, hrabrosti, praštanja, vjernosti vlastitom pozivu, molitvi, težnje za pravdom i općim dobrom, ljubavi prema siromašnima i društvenom prijateljstvu“. (Christus vivit, 36)

POVJERENJE, POVJERAVANJE, OSMIJEH

PISMO VRHOVNOG POGLAVARA DON ÁNGELA FERNÁNDEZA ARTIMEA

„Salezijska karizma u animaciji obitelji vraća se svom podrijetlu, a obitelj u susretu s duhom don Bosca stječe dinamičnost i evanđeosku radost“.

Obitelj danas živi u vrlo osjetljivom vremenu i potrebna joj je iznimna pomoć za njezino formiranje, razvoj i odgovorno izvršavanje svoje odgojne zadaće. U tom kontekstu ponovno se oživljava važnost obiteljskog pastora i pastora mladih koji su otvoreni jedni drugima i zajedno hodaju.

U Povelji karizmatičkog identiteta salezijanske obitelji, br. 16, čitamo:

„Posebna se pozornost posvećuje obitelji, primarnom mjestu očovječenja namijenjenom pripremanju mladih za ljubav i prihvaćanje života, prvoj školi solidarnosti između pojedinaca i naroda. Svi se zalažu za jamčenje njezina dostojanstva i čvrstoće kako bi mogla postati, na sve očiti način, mala domaća crkva“.

Udruga Marije Pomoćnice također je obnovljena u ovoj perspektivi i sve više vidi prisutnost obitelji i mladih parova koji, pod Marijinim vodstvom, dijele životni put, sastavljen od formacije, dijeljenja i molitve. Marija je majka i učiteljica, odgaja ih kako bi postali supružnici i roditelji. ADMA je podrška u vjernosti pozivu supružnika, velika pomoć u odgoju

djece. Projekt Udruge promatra obitelji sukladno viziji koja uključuje cijelu obitelj. To je nit koja tka u vez put roditelja i djece. Zapravo, promatrajući roditelje kako mole i dijele vjeru, djeca uče živjeti kao obitelj u nazočnosti Isusa i Marije. Roditelji, gledajući svoju djecu, postaju sve uvjereniji da je svjedočanstvo vjere najljepši dar koji mogu ponuditi, najbogatije nasljeđe koje im mogu ostaviti.

Danas nijedna obitelj ne može ostati sama. Potrebno je hodati zajedno kako bismo bili „**Obitelj obitelji**“, dijeleći radosti i noseći terete i napore zajedno, s određenim fokusom:

- **staviti** Brak **u središte**, i Isusa u središte braka;
- **osiguranje** prvenstva **Milosti**;
- **iskusiti** kako **molitva** postaje **milosrđe**.

Temeljna je duhovna pratnja pojedinaca i parova, uz prisutnost svećenika, posvećenih osoba i samih supružnika koji su prošli lijep hod bračnog i kršćanskog i salezijanskog obiteljskog života, koji postaju dragocjeni vodiči na putu vjere, dijeleći iskustvo Boga koji je u središtu njihova poziva i poslanja.

Andrea i Maria Adele Damiani

OBUKA KANDIDATA ZA ADMA

7. SUDJELOVANJE LAIKA U UDRUZI

Sedmo poglavlje formacijskog procesa koje ADMA Primaria di Torino Valdocco predlaže aspirantima, odnosi se na članke 10. i 11. Pravilnika koji govore o o *aktivnom i suodgovornom* sudjelovanju svakog člana u životu Udruge.

Udruga živi od predanosti i uključenosti svakog člana: potrebno je željeti konkretno živjeti članstvo u ADMA-i, osjećati ga kao vlastiti izbor, vodeći računa o aktivnom sudjelovanju u svim njezinim izrazima.

Poziv da budemo dio ADMA-e zahtijeva slobodan i motiviran odgovor, sazio pod djelovanjem Duha i uz pomoć Marije Pomoćnice kršćana, uz pratnju nadležnih. Svatko je dužan sudjelovati na sastancima i raznim aktivnostima u duhu zajedništva i suradnje te ponuditi svoju dostupnost za obveze i odgovornosti na koje je pozvan.

Svi kršteni katolici stariji od 18 godina mogu podnijeti zahtjev za članstvo u Udrugi. Svaka lokalna

skupina posebno pazi na identifikaciju i pratnju onih koji mogu biti pozvani da postanu članovi ADMA-e. Proces pripreme mora se slijediti na poseban način, tako da pridržavanje nije nešto formalno ili površno, već uvjerenost i željeno. Neka se tražena godina pripreme živi intenzivno i vjerno u poznavanju Duha i Pravila, njegujući to putovanje kao osobni i odgovorni odgovor na dar i poziv Marije Pomoćnice. Očitovanje prianjanja uz ADMA-u, tijekom slavlja u čast Marije Pomoćnice, samo je početak putovanja: **potrebno je stalno zalaganje koje je izraz izbora života u salezijanskom duhu i poslanju.**

Lokalna udruga brine se za trajnu formaciju svojih članova i lokalno organizira aktivnosti i inicijative u skladu s Pravilnikom, njegujući osjećaj pripadnosti i potičući duhovno i apostolsko zauzimanje svih. Svaki član zauzvrat doprinosi potrebama i rastu svoje udruge.

Tijekom godine predlažu se različiti snažni trenuci pripadnosti, otvoreni za sve: mjesečni susreti za nauk, molitvu i euharistijsko slavlje ili euharistijsko klanjanje, ako je moguće, 24. u mjesecu, na dan spomendana Marije pomoćnice kršćana; godišnji Marijanski dan; sudjelovanje u trenucima slavlja ili susreta salezijanske obitelji; duhovne vježbe; procesije, hodočašća, dani povlačenja; ostali susreti prema lokalnom programu.

Svaki susret ima tri karakteristike:

- 1) **Bratstvo kroz trenutke zajedništva**, razmjene, dijeljenja;
- 2) **Rast u vjeri** kroz formacijske itinerare;
- 3) **Euharistijsko-marijanski molitveni susret** s euharistijskim slavljem, klanjanjem Presvetom sakramentu i molitvom krunice.

Upravo zbog popularnog karaktera Udruge, svaki susret otvoren je svima koji žele sudjelovati. Ta činjenica također naglašava vrijednost „kvasca“ posebno za one koji se žele otvoriti dubljem iskustvu

vjere ili za one koji traže smisao života.

Godišnja praksa duhovnih vježbi predstavlja snažan trenutak obnove, slušanja i meditacije Riječi, čišćenja srca i duhovnog razlučivanja.

Vrlo važan aspekt ADMA-e je da je to udruga laika. Pravilnik ADMA-e sadrži u dodatku neke kriterije koje je Ivan Pavao II. ukazao svim laicima kako bi bili dionici zajedništva i poslanja Crkve. Ukratko, kriteriji su sljedeći:

- prvenstvo poziva svakog **kršćanina na svetost**;
- **odgovornost ispovijedanja katoličke vjere**, prihvaćanja i naviještanja istine o Kristu, u poslušnosti Crkvi;
- **svjedočanstvo čvrstog i uvjerenog zajedništva**, u sinovskom odnosu s Papom i biskupom pojedine Crkve, u „uzajamnom poštivanju svih oblika apostolata u Crkvi“;
- **usklađenost i sudjelovanje u apostolskom cilju Crkve**, tj. „evangelizaciji i posvećenju muškaraca i žena i kršćanskom formiranju njihove savjesti“;
- **zalaganje za prisutnost u ljudskom društvu** koja je, u svjetlu socijalnog nauka Crkve, stavljena u službu cjelovitog dostojanstva čovjeka.

Pridržavanje ovih kriterija crkvenosti donosi konkretne plodove koji prate život i djela različitih oblika udruživanja: obnovljeni ukus za molitvu, kontemplaciju, liturgijski i sakramentalni život, poticanje za procvat zvanja; spremnost na sudjelovanje u crkvenim programima i aktivnostima; katehetska predanost i pedagoška sposobnost u formiranju kršćana; poticaj kršćanskoj prisutnosti u različitim sredinama društvenog života te stvaranju i animaciji dobrotvornih, kulturnih i duhovnih djela; duh nenavezanosti i evanđeoskog siromaštva za velikodušniju ljubav prema svima; obraćenje na kršćanski život ili povratak zajedništvu krštenih onih koji su „daleko“.

Ovaj poziv na sekularnost Udruge treba imati na umu na svim razinama, posebno na lokalnoj razini. Zapravo, s jedne strane još uvijek postoji tendencija poistovjećivanja Crkve s hijerarhijom, zaboravljajući zajedničku odgovornost i poslanje Božjeg naroda. S druge strane, postoji i tendencija da se Božji narod poima prema čisto sociološkoj ili političkoj ideji, zaboravljajući na novost i posebnost toga naroda koji postaje takav samo u zajedništvu s Kristom.

Poštujući zvanja i uloge posvećenih osoba i laika,

suodgovornost svih članova Božjeg naroda mora se postupno promicati. To zahtijeva promjenu mentaliteta posebno u pogledu laika, prepoznajući ih ne samo kao „suradnike“, već i istinski „suodgovorne“ za identitet i djelovanje Crkve, kako bi se potaknula konsolidacija zrelog i predanog laika. Stoga je prva

odgovornost Udruge na samim članovima ADMA-e.

Oni će biti protagonisti kvalificirane i učinkovite animacije koja će im pomoći da u potpunosti izraze svoj laički poziv.

Gian Luca i Mariangela Spesso

OBITELJSKI DOHAĐAJI

ADMA Sicilija: XVI Marijanski dan

Dana 16. travnja 2023. u svetištu Marije Pomoćnice u Ali Terme održan je XVI. Marijanski dan ADMA Sicilije. Na događaju je sudjelovalo više od tristo članova ADMA-e, a zahvaljujući dragocjenoj predanosti sicilijanskog regionalnog vijeća, na čelu s njegovim predsjednikom Salvatoreom Di Maiom, bilo je moguće doživjeti prekrasan trenutak zajedničke vjere. Događaju je prisustvovalo i nekoliko članova ADMA-e Primaria iz Valdocca, kao znak sjedinjenja i dijeljenja zajedničkog putovanja.

Dan je započeo svetom krunicom, nakon čega su uslijedili pozdravi pokrajinskog predsjednika Salvatorea Di Maia i Vijeća; slijedio je pozdrav gradonačelnika Ali Terme, te razmatranje na temu „*Prosvjetni radnici u stilu don Bosca pod Marijinim vodstvom*“ koje je održao don Alessandro Malaponte, zatim svjedočanstvo s. Marielle Lo Turco o blaženoj Maddaleni Morano i na kraju euharistijsko slavlje. Nakon kratke pauze za ručak, poslijepodne je, za razliku od onoga što je bilo predviđeno u programu, obilježeno svjedočanstvom ikonografkinje koja je komentirala prekrasnu ikonu, koju je ona naslikala, o Božanskom milosrđu, upravo na temu s kontekstualnim danom blagdana Božanskog milosrđa; nakon toga uslijedilo je kratko svjedočanstvo dva bračna para suradnika ADMA-e i na kraju intenzivan i dragocjen trenutak klanjanja koji je vodio don Paolo Cicala, imajući oprost kao središnju temu.

Najznačajniji naglasci ovog iskustva u biti su dva: **nužna prisutnost suradnika ADMA-e u oratorijima kako bi bili bliski mladima i zajedno s njima; i da tamo gdje je Gospa dolazi mir, ali da bi imao MIR potrebno je imati Oproštenje.**

Kao sudionici manifestacije iskreno zahvaljujemo svim ljudima koji su se potrudili da se ovaj Marijski dan organizira na najbolji mogući način. Zahvaljujemo časnim sestrama koje su nas primile kao braću i sestre u svom domu i na kraju zahvaljujemo majci Mariji koja nam je omogućila da kao par sudjelujemo u ovom nezaboravnom događaju.

Aldo i Tiziana Bunino

Poljska – Nacionalni kongres Udruge Marije pomoćnice

6. svibnja 2023. započeo je Nacionalni kongres ADMA-e otvaranjem čudotvorne slike Gospe Pomoćnice u Rumiji. Otvaranje je započelo s 'Zdravo Marijo' koju su gorljivo molili svi sudionici, prisjećajući se don Boscove prve 'Zdravo Marije' s Bartolomeom Garelijem u Torinu. Među brojnim gostima vrijedi spomenuti prisutnost članova mnogih ogranaka salezijanske obitelji, koju pozdravlja gospođa Katarzyna Majda, predsjednica ADMA-e provincije Piła.

Prisutni su bili: provincijal Tadeusz Itrych, gospođa Anna Rastawicka, koordinatorica procesa beatifikacije i svjedokinja svetosti kardinala primasa Stefana Wyszyńskog, sestre salezijanke, kao i hodočasnici sa svojim animatorima iz pokrajine Krakow, pokrajine Wrocław, pokrajine Varšave; delegacije iz Kobylnice, Piła, Szczecin, Bydgoszcz, Słupsk, Dębrzno, Dębno, Czewińska nad Wisłą, Różanystok, Łódź, Szczyrk, Twardogóra, Oświęcim, Kielce, Tanowo i Pychowice, kao i neki gosti s boravištem u Rumija i Guerieri di Maria.

Župnik i čuvar Svetišta fra Rafał Burnicki predstavio je povijest salezijanskog djelovanja i Svetište Rumija. U svetištu je po prvi put održana marijanska služba: „*Razmatranje lika Marije Pomoćnice*“. Osim toga, sudionici Kongresa imali su priliku upoznati se i razmijeniti iskustva vezana uz marijanski apostolat tijekom stanke za kavu i ručak. Na kraju su sudionici poslušali prekrasan koncert pod nazivom: 'Rosarium Beate Mariae Virginis' - u izvedbi umjetnica grupe **Les Femmes**.

Najavljeno je da će se Svjetski kongres ADMA-e održati u Fatimi 2024. godine. Vidimo se tada u Portugalu.

Otac Henryk Kaszycki
 animator ADMA PLN

Filipini – Proslava Nacionalnog vijeća ADMA-e i Dana osnutka

Dana 23. travnja 2023. članovi ADMA-e na Filipinima okupili su se na sastanku Glavnog vijeća i proslavi Dana osnivanja ADMA-e. Susret je održan u dvorani Roozen župe Sv. Ivana Bosca u gradu Makati, na kojem je sudjelovalo oko 110 članova.

Svake se godine čelnici različitih skupina na Filipinima sastaju kako bi izvijestili o trenutnom statusu svojih skupina. Čak i oni koji nisu mogli prisustvovati predstavili su izvješća, poput onih iz Pangasinana, Pampange i Tarlaca, uključujući ADMA FIS delegata i duhovnog animatora, fr. Godofreda Atienzu SDB. Isto tako, ured Nacionalnog vijeća izvijestio je o prošlim i budućim planovima Udruge.

Članovi ADMA-e iz različitih okruga (Laguna, Manila, Paranaque, Pasay) bili su dobro zastupljeni. Nazočni su bili i članovi potencijalnih kapitula: biskupijskog svetišta Marije Pomoćnice u Laguni, Župa svetog

Ivana Bosca u Makatiju i Marije Pomoćnice u Manili.

Formaciju je držala s. Mary Jude Alcance, FMA delegat u ADMA-i. Sestra Jude pozvala je sve da razmisle o Pravilima ADMA-e, posebno o članku 4. koji se odnosi na osobni angažman članova.

Na svetoj misi posvećenoj preminulim i bolesnim članovima na poseban smo način se molilo za vječni pokoj duše +Rheene May Lim (1971.-2023.) koja je od 2017. sve dok je Nebeski Otac nije pozvao 3. travnja 2023., služila kao nacionalna predsjednica. P. Cris Magbitang, SDB, DELEGAT ADMA FIN i duhovni animator, predvodio je svetu misu.

XLI Dani duhovnosti salezijanske obitelji: izdana knjižica

Kako bi pružio konkretnu potporu i valjano sredstvo za poticanje grupa Salezijanske obitelji na temu pobudnice Vrhovnog poglavara za 2023. godinu – „**KAO KVASAC U DANAŠNJOJ LJUDSKOJ OBITELJI - Laička dimenzija obitelji Don Bosca**“ – Tajništvo salezijanske obitelji sastavilo je knjižicu koja sažima njihov rad u kontekstu 41. Dana duhovnosti salezijanske obitelji (GSFS).

Od 12. do 15. siječnja u Torinu-Valdoccu više od 250 članova salezijanske obitelji koje pripadaju 18 skupina slušalo je, razmišljalo i zajedno molilo na temu laičke dimenzije salezijanske karizme i komplementarnosti skupina – pozvanih da budu „**kvasac u tijestu kruha čovječanstva**“ – pokušavajući otkriti i produbiti Božju volju za velikom salezijanskom obitelji.

Program je uključivao skupštinske susrete, molitve, vođene posjete mjestima gdje je rođena karizma, dijeljenje, slavlje i trenutke srdačnosti.

Inspirativna knjižica od oko 40 stranica, grafički uređena od strane „IME Comunicazione“, daje prikaz onoga što je nastalo na tom skupu, počevši od onih aspekata koji su identificirani kao najvažniji u unapređenju laičke dimenzije salezijanske obitelji, kao i onih koji su percipirani kao glavni izazovi u tom pogledu.

Zatim slijede tekstovi govornika okruglog stola održanog u petak 13. siječnja, koji su potaknuli bogat dijalog i raspravu svih sudionika. Slijedili su sažeci rada u skupinama “zvanja” (posvećene osobe, laici i svjetovne ustanove) koji se odnose na pitanja: *„Kakav doprinos svaka od skupina salezijanske obitelji može dati, polazeći od vlastitog identiteta, kako bi obogatila sekularnost naše Obitelji? Kako redovničke skupine salezijanske obitelji mogu obogatiti laičku komplementarnost našeg salezijanskog poziva? I kako možemo obogatiti posvećenu komplementarnost našeg salezijanskog poziva?“*

Posljednje stranice posvećene su sintezi izlaganja posljednjeg dana GSFS-a, kada su predstavnici svake zastupljene skupine SF-a ilustrirali poziv / poticaj koji je ostao najupečatljiviji nakon događaja GSFS-a, kao i aspekt sekularizma koji bi trebalo pojačati kako bi bio kvasac i znak zajedništva i poslanja.

„**Neka ove stranice posluže za nastavak produblivanja laičke dimenzije naše salezijanske obitelji**“ zaključuju don Joan Lluís Playà Morera, glavni delegat rektorskog Vrhovnog predstojništva za Tajništvo salezijanske obitelji, i don Alejandro Guevara, svjetski duhovni animator Udruge Marije pomoćnice

(ADMA) i koordinator GSFS-a 2023.

Knjižicu - na talijanskom, engleskom i španjolskom jeziku - možete preuzeti na donjim poveznicama.

Preuzmi priritke:

- [BOOKLET_SUMMARY_GSFS_ITA.pdf](#)
- [BOOKLET_SUMMARY_GSFS_ENG.pdf](#)
- [BOOKLET_SUMMARY_GSFS_SPA.pdf](#)

Dat ću ti
UČITELJA
IX Kongresa Marije Pomoćnice

Fatima 29. kolovoza - 1. rujna 2024. godine

Prijave od 24. rujna 2023

www.mariaauxiliadora2024.pt

MOLIMO SVE DA NAM POŠALJU ČLANAK, FOTOGRAFIJU SA FORMACIJSKOG SUSRETA, KOMENTAR 24. MARIJINE POMOĆNICE, ODRŽANE VOLONTERSKE AKTIVNOSTI. Članak (.doc format, max. 1200 znakova bez razmaka) i maksimalno 2 fotografije (digitalni format .jpg i širine minimalno 1000 px) s naslovom i/ili kratkim opisom potrebno je poslati na adma@admadonbosco.org. U predmetu e-maila "Obiteljski događaji" iu tekstu potrebno je navesti podatke o autoru (ime, prezime, mjesto snimanja, Adma pripadnost, grad, država). Slanjem automatski ovlašćujete Admu za obradu, objavu, čak i djelomičnu, te objavu članka i fotografija u bilo kojem obliku. Slike mogu biti objavljene na web stranici www.admadonbosco.org, i/ili drugim Adma web stranicama zajedno s opisom prema odluci urednika.